

Reisverslag 2011

Januari 2008 was mijn eerste kennismaking met Ghana, wat een onuitwisbare indruk heeft achtergelaten. In 2008 heb ik enkel FC Mandela en de sportweek in Begoro bezocht. Nu 3 jaar later stonden in plaats van twee projecten vijf projecten op het programma. Samen met Sven, Anja en Roland stapte ik tijdens een winterkoude januarimiddag op het vliegtuig.

Na een ontspannen vlucht van 8 uur kon ik de warme lucht van Ghana weer voelen en ruiken en de georganiseerde chaos weer zien, maar vooral de ontspanning en het levensgenot van de Ghanezen weer ervaren. Voor deze reis hadden we weer ontzettend veel spullen verzameld om uit te delen aan onze sportvrienden. Je kan het zo gek niet bedenken, shirts, sokken, voetbal tenues, medailles, bekertjes en een heuse mini voetbaltafel hadden we weer meegesleept. Nadat Caesar, onze nieuwe chauffeur, ons gevonden had, zijn we op weg gegaan naar ons hotel in Labadi. Meteen al de eerste avond waren we uitgenodigd om de vijftigste verjaardag van Dicky Doorn te vieren. Dicky is hoofd bedrijfsvoering op de Nederlandse Ambassade in Ghana en heeft indirect al veel voor STIVOSINA kunnen betekenen. Na een paar drankjes en slechte danspassen van Roland zijn we enigszins op tijd gaan slapen.

Dag 2 stond FC Mandela op het programma. Het was weer mooi om het fanatisme bij deze voetbaljeugd te zien. Door Shamo en Habiba was er een leuk toernooi georganiseerd. 's Avonds waren we uitgenodigd bij Charles en Marilyn om te komen eten. De planning was warm eten, echter veranderde dit al snel in lauw eten. Caesar liet ons gewoon 2 uur wachten, omdat hij zonodig een gettoblaster in zijn bus moest laten inbouwen.

Dag 3 stond in het teken van CAS en Hopeland. Hier was ik nog nooit geweest en ontzettend nieuwsgierig naar. Het is lastig voor te stellen vanuit Nederland wat dagopvang voor straatkinderen nu precies inhoudt. Tijdens ons bezoek speelden de jongens van sportleraar Bright op het STIVOSINA veld een volleybalwedstrijd tegen een lokaal schoolteam. Heel positief, want het spelen tegen teams in de wijk bevordert de acceptatie, maar dient vooral het doel de kinderen in teamverband leren te functioneren. 's Avonds waren we uitgenodigd bij Habiba en haar Kweku voor het proeven van enkele Ghanese gerechten. Ik had een lekker pindasoepje met geitenvlees en banku. Roland en Sven okruoep met krab en banku. Anja was de slimste en beperkte zich tot rijst! In principe waren we het er wel over eens dat het nu niet echt lekker eten was, maar zoals het hoort hebben we geprobeerd om ons bord leeg te eten. Helaas accepteerde onze darmen en magen dit niet en begon de ellende van toilet op, toilet af.....vrijwel tot we terug waren in Nederland!

Dag 4, 5 en 6 stonden in het teken van de sportweek in Begoro en de opening van het hernieuwde speelplein bij het weeshuis in Begoro. Het was inmiddels alweer de vijfde editie van de Begoro sportweek. Nu weer georganiseerd voor 33 scholen uit Begoro en omgeving (totaal voor zo'n 850 kinderen). In verschillende disciplines hebben zowel de meisjes als de jongens gesport om de naam van hun school te hoog te houden. Het was weer fantastisch. Tijdens de sportweek zijn we ook naar het weeshuis in Begoro gegaan om Alex te ontmoeten, om meegebrachte spullen uit te

delen en om rijst te geven. Het weeshuis had enorme stappen vooruit gemaakt. Het gebouw was geverfd, eten was aanwezig en het STIVOSINA speelplein was al in gebruik genomen. Kortom geweldig.

De laatste dag zijn Roland en ik nog uitgenodigd om naar een houtplantage te gaan kijken, diep in de bossen van omgeving Begoro. Ideaal voor Sven, want zo bleek achteraf, heeft hij tijdens onze afwezigheid Anja ten huwelijk gevraagd. 's Avonds zijn we nog een biertje gaan drinken bij de Red Container. Roland kon het niet laten om te flirten met een Congolese dame (Nellie) die hem wel zag zitten. Jij bent zo knap en sterk... helaas voor Roland had Nellie al diep in het glas gekeken.

Deze tweede reis naar Ghana was weer een geweldige ervaring. Zoals altijd is het wennen, maar bijzonder om te zien wat we in Eygelshoven kunnen ondernemen om voor een land, zoals Ghana, iets voor de mensen te kunnen betekenen. CHAPEAU!!